

ה"ת 21608/09/15 - סוהיל אבו רומי נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 21608-09-15 אבו רומי נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט וויליאם חאמד
מבקש	סוהיל אבו רומי
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

החלטה

בקשה להשבת תפוס, רכב משאית מ.ר. 21-094-70 (להלן - "המשאית"), לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיתוף) (נוסח חדש) תשכ"ט - 1969.

ביום 1/9/15, בשעה 7:45 לערך, במגרש פרטי באדמות טמרה, נתפסה המשאית על ידי מפקח מטעם המשיבה, בטענה כי שפכה בשטח זה פסולת ובכך ביצעה עבירות לפי חוק שמירת הניקיון וגרימת מטרד לציבור.

טיעוני הצדדים

לטענת המבקש, הוא רכש את המשאית ימים ספורים לפני תפיסתה, לפי זיכרון דברים מיום 25/8/15, כשמתקן הגלגל הרזרבי במשאית שבור, והוא פנה לבעלים הקודם של המשאית וקיבל ממנו את המתקן השבור והתקין אותו אצל מסגר בשם גאזי זידאני, ולמחרת, ביום 1/9/15 נהג מטעמו, מר נדאל שמא, נסע עם המשאית למגרש הנ"ל על מנת להתקין את הגלגל הרזרבי שהיה שם, ולצורך התקנת הגלגל הוא הרים את ארגז המשאית, ולכן, הרמת ארגז המשאית לא הייתה לשם שפיכת פסולת במקום. עוד נטען כי המגרש הינו פרטי ומגודר, כאשר בצדו הדרומי והמזרחי קיים בניין המשמש עסק למכירת פירות, בצדו המערבי קיימת גדר הפרדה - רשת מתכת - המפרידה בין עסק זה לבין עסק למכירת מכוניות, ובצדו הצפוני קיימת חומה של אדמה בגובה של 3 מטרים ויותר, בעוד שהגישה היחידה לשטח המגרש היא דרך שער בפתח דרך גישה ברוחב של 4 מטרים, אשר משני צדיה קיימים המבנה למכירת פירות והמבנה לסחר ברכבים, כאמור לעיל, ואין כל גישה לציבור הרחב לשטח זה. עוד נטען כי תפיסת רכוש כאמצעי מניעת או לצורכי חילוט או להגשת התפוס כראיה במשפט הינה אמצעי דרסטי, הפוגע בזכות הקניין של בעל הזכות ברכוש זה, ועל בית המשפט לבחון אפשרות השבת הרכוש לבעל הזכות בתנאים שאינם פוגעים בזכות הקניין.

עמוד 1

לטענת המשיבה, המפקח ערך דו"ח פעולה לפיו הוא הבחין במשאית בתוך שטח המגרש, שם קיימות ערימות של פסולת מלפני כן, כשהיא פורקת חלק מהפסולת העמוסה עליה, והמפקח תיעד זאת בתמונות, המנציחות את המעשה וכן את האבק הנראה מסביב למשאית, והמלמד כי חלק מהפסולת נשפך שם אותה עת. כן מפנה ב"כ המשיבה לעדויות הנהג והמבקש בפני החוקר מטעם המשיבה, בהן השניים לא מסרו הסבר לפשר התמונות שהוצגו בפניהם וגרסאותיהם שם לא היו משכנעות כלל. עוד נטען כי שתי משאיות אחרות השייכות לבעלים הרשום של המשאית כאן, חברת אל שומר בע"מ, נתפסו בנסיבות דומות, לפני כשלושה חודשים, ובנסיבות חשודות נמכרה המשאית נשוא הבקשה כאן למבקש, ימים ספורים לפני ביצוע העבירות כאן, דבר המקים זיקה ישירה ומהותית בין מעשה העבירה כאן לבין הבעלים הקודם והמבקש, זיקה אשר נבדקת עתה במסגרת שני תיקי חקירה שנפתחו כנגד החברה הנ"ל ושהוגשו לבית המשפט, יחד עם תיק החקירה השלישי נשוא האירוע מיום 1/9/15, אם כי לא נודע עדיין טיב זיקה זו. עוד נטען כי שטח המגרש הינו "רשות הרבים" משאינו מגודר, וכי למבקש שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות ולבעלים הקודם של המשאית, חב' אל שומר בע"מ, קיימים שני תיקים פתוחים, כאמור, דבר המצביע על מסוכנות המשיב, ובשל מסוכנות זו יש צורך בהמשך תפיסת המשאית, שהמשיבה תעתור לחילוטה, במידה והמבקש יועמד לדין ויורשע בעבירות אלו.

ב"כ המבקש טען, בתגובה לטענות המשיבה, כי חברת אל שומר בע"מ אינה קשורה כלל למבקש, והמשיבה לא הוכיחה כלל כי קיימת זיקה בין המבקש לבין חברה זו, וכי המבקש קשור לביצוע עבירות אחרות שלפי טענת המשיבה הן בוצעו על ידי החברה הנ"ל. בטיעונים משלימים בכתב טען ב"כ המבקש כי מבדיקה שביצע לאחר ישיבת יום 12/10/15 הוברר כי המבקש לא היה מעולם הבעלים או בעל זכות אחרת באחת משתי המשאיות השייכות לבעלים הקודם של המשאית כאן, חב' אל שומר בע"מ, כנטען על ידי המשיבה, ורישיונות משאיות אלו ומסמכי הרכישה מוכיחים כי אלו נמכרו לחברה זו על ידי גורמים אחרים ולא על ידי המבקש, שמעולם לא היה בעל עניין בחברה זו, באופן ישיר או עקיף.

דין והכרעה

דין במעמד הצדדים התקיים ביום 7/10/15 וביום 12/10/15.

בהחלטה שניתנה בישיבת יום 12/10/15 קבעתי כי החלטה בבקשה תישלח לצדדים בדואר רשום, לאחר שהמשיבה תמציא לתיק בית המשפט את שלושת תיקי החקירה שברשותה. אלה הוגשו למזכירות בית המשפט ביום 15/10/15. ביום 18/10/15 הוגשה בקשה מאת המבקש להשלמת טיעון בכתב, ובהחלטה מאותו יום הוריתי כי המשיבה רשאית להגיש טיעוני תגובה משלימים תוך 7 ימים. אלה לא הוגשו.

בדו"ח הפעולה מיום 1/9/15 מציין המפקח מאיר לוי כי הוא הבחין ממרחק ברכב עמוס בפסולת בניין ותוך כדי נסיעה לכיוון הרכב הוא צילם אותו תוך כדי פריקת הפסולת, ובהגיעו לשם הוא פגש במבקש שסימן לנהג הרכב לעצור את פריקת הפסולת, והמבקש התחנן בפני המפקח כי יותר לו הפעם. המפקח הנ"ל לא ציין כי המבקש או הנהג טענו בפניו כי המשאית הובאה לשם על מנת להתקין גלגל רזרבי ולא הצביעו בפניו על גלגל זה. בפנינו עדות של עד ראייה אשר מתאר את ביצוע העבירות לנגד עיניו, כשהוא מתעד זאת בתמונות, ומוסיף שם כי הוא ראה את ארגז המשאית מורם כלפי מעלה ואבק עולה ליד המשאית כתוצאה מהשלכת פסולת, ובהגיעו למקום הוא הבחין בפסולת שהושלכה סמוך לרכב והמבקש פנה אליו בדברים המסבכים אותו בביצוע העבירה. דו"ח זה נתמך בתמונות המתעדות את המשאית

במגרש, כשאבק מיתמר מסביבה, כראיה להשלכת פסולת במקום. המבקש אישר בחקירתו כי המשאית הייתה עמוסה פסולת, אך טען את הפסולת התכונן הוא להשליך באתר אחר. הנהג, מר נדאל שמא, לא שיתף פעולה באופן מלא עם החוקר, ולא השיב לחלק ניכר ומהותי של שאלות החוקר לעניין נסיבות שהייתו במקום.

אלו ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעת המבקש בביצוע העבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים וגרימת מטרד לציבור.

יחד עם זאת, מצאתי כי עוצמתן של ראיות אלה לוקה בחולשה של ממש. אנמק:

בעדותו של המבקש מיום 1/9/15, שניתנה כשעתיים בלבד לאחר תפיסת המשאית, הוא מציין כי הנהג הביא את הרכב למגרש על מנת להעמיס את הגלגל הרזרבי, בעוד שאת הפסולת שהייתה על הרכב אמור היה הנהג לפרוק במקום אחר. עדות זו נתמכת בעדותו של נהג הרכב, מר נדאל שמא, מיום 1/9/15, שמסר, בחלק הראשון של חקירתו, גרסה דומה, והוסיף כי לשם התקנת הגלגל היה צורך להרים את ארגז המשאית. עדויות אלו נתמכות בתצהיריהם של עדים נוספים מטעם המבקש, לפיהם, הרכב נרכש כשמתקן הגלגל הרזרבי שבור, וזה תוקן יום לפני האירוע על ידי מסגר, והמשאית הגיעה למגרש להעמסת גלגל רזרבי שהיה שם. ראה תצהירו של אשרף חג'אזי, שתיאר כי הנהג נכנס לשטח המגרש והתקין גלגל רזרבי לאחר שהרים את ארגז הרכב, את תצהירו של הבעלים הרשום, שמאלי סרחאן, לפיו הוא מכר את הרכב עם מתקן גלגל רזרבי שבור, וכי המבקש הגיע אליו לאחר רכישת הרכב וקיבל ממנו את המתקן שהיה במחסן אצלו, ותצהירו של גאזי זידאן לפיו הוא חיבר את המתקן לרכב. המדובר בתצהירים של מספר עדים שמביאים יחד לידי מסקנה כי טענת המבקש כי המשאית הובאה למגרש לשם העמסת גלגל רזרבי, היא אפשרות סבירה לכאורה. יתרה מזאת, בתיק החקירה קיימות תמונות שצולמו על ידי המפקח והמתעדות את המשאית בשטח המגרש, כאשר אחת התמונות (תמונה מהשעה 7:57) מתעדת את המשאית כשהארגז שלה מורם במקצת אם כי לא במידה ניכרת אלא בזווית חדה מאוד ולא ניתן לראות בבירור כי פסולת נשפכת מארגז המשאית בשלב זה של האירוע, ולא מצאתי כי קיימת תמונה כלשהיא המתעדת פריקה של פסולת מתוך הארגז. קיומן של ערימות פסולת במגרש לא מביא למסקנה יחידה וחד משמעית כי חלק של פסולת זו הושלך מהמשאית במועד הרלבנטי, קל וחומר משאין חולק כי המשאית נתפסה על ידי המפקח כשהיא עדיין עמוסה בפסולת, דבר שיש בו כדי לתמוך, במידת מה, בגרסת המבקש כי נהג הרכב התכוון לפרוק את הפסולת באתר אחר.

נוסף, ספק רב אם מדובר בשטח שלפי הדין הינו "רשות הרבים". עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים מתגבשת עת מוכח, למעלה מכל ספק סביר, כי הפסולת הושלכה במקום שהינו "רשות הרבים", היינו, כזה שלציבור הרחב קיימת גישת מעבר בו, ובכך מתקיים סיכון לשלום הציבור בשל הימצאות פסולת בשטח זה, ומכאן האיסור בדין לביצוע מעשה זה, כאשר אין כל חשיבות להיות השטח ציבורי או פרטי, כך, שגם שטח פרטי אך כזה שאינו מגודר ונעדר שילוט אזהרה בדבר קיומה של פסולת בתוכו, הוא שטח שהינו "רשות הרבים", משקיימת לציבור הרחב גישה אליו ואפשרות מעבר בו. לכן, העובדה כי המגרש הרלבנטי הוא מגרש פרטי אינה הגנה וסייג לאחריות פלילית, ואינה המבחן הקובע לעניין זה. יחד עם זאת, מצאתי כי עוצמת הראיות לכאורה לעניין היות שטח המגרש "רשות הרבים" לוקה בחולשה של ממש. שכן, עיון בתמונות שהגיש ב"כ המבקש מלמד כי שטח המגרש מגודר בשלושת צדיו, הן באמצעות רשת ברזל המפרידה בינו לבין שטח של עסק סמוך, הן באמצעות מבנים מסחריים שבצדי המגרש, והן בחומה של אדמה ופסולת

בגובה של 4 מטרים, בצדו הרביעי. בנסיבות אלו ניתן לקבוע כי חומה של אדמה ופסולת כאמור אין בה כדי להוות גידור המסכל כל אפשרות מעבר של הציבור הרחב בשטח המגרש, אם כי אין לומר כי האפשרות האחרת גם היא מופרכת, היינו, כי קיומה של חומה כאמור מונע מעבר כזה, ובוודאי שקיומה של חומה כאמור, יחד עם רשת ברזל ומבנים מסחריים ושביל גישה שבפתחו שער ומחסום - מהווים בבחינת שילוט אזהרה לציבור כי המדובר בשטח סגור, שאין רשות לאיש לשהות בו או לעבור בו, ללא רשות מאת המחזיק במקום. הכרעה לעניין זה תיעשה במסגרת בירור האשמה, במידה והמבקש יועמד לדין, או בתום החקירה המתנהלת בתיק החקירה הרלבנטי, אך אין בממצאים הנ"ל, בעוצמה שצינתי של הראיות לכאורה, כדי להצדיק המשך תפיסת המשאית ולדחות את השבתה למבקש. כאמור, העובדה כי הגישה לשטח המגרש הינה באמצעות דרך ברוחב של 4 מטרים, החסומה בפתחה על ידי שער, תומכת במסקנה כי המדובר בשטח מגודר, ולכל היותר קיימות ראיות הגורעות מעוצמת ראיות המשיבה לעניין זה של טיב השטח.

למבקש שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות, עובדה התומכת בקיומו של סיכון כי המבקש ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד, משנמצא מבצע לכאורה את עבירות דומות ביום 1/9/15, ללא רתיעה ובנסיבות המצביעות כי הוא לא הפנים את הלקח מהרשעותיו הקודמות, כאמור. עיינתי בחומר החקירה בשני תיקי החקירה הנוספים שהוגשו לעיוני, שעניינם אירועים קודמים של השלכת פסולת, כאשר ב"כ המשיבה טוענת לקיומו של חשד לקיומה של זיקה בין הגורמים הנ"ל, שעודו מתברר במסגרת החקירה בשני תיקי החקירה, שאינם קשורים לאירוע נשוא הבקשה שבפניי. מובן הוא כי אין זה המקום לפרט את תוכן הראיות שנאספו בשני תיקים אלו, בהיותן חסויות מפני המבקש, משטרם הסתיימה החקירה שם, אך אסתפק בכך כי המבקש נחקר תחת אזהרה באחד משני התיקים הנ"ל, בגין האירוע של השלכת פסולת ממשאית מ.ר. 5595351 מיום 31/5/15, כאשר באותו תיק חקירה קיימת עדות של אחד המעורבים שם מיום 31/5/15 בשעה 14:24, אשר מסבכת את המבקש בביצוע העבירות של השלכת פסולת שלא כדין ביום 31/5/15. עדות זו מחזקת את המסקנה כי נשקפת מסוכנות מהמבקש כי ישוב לביצוע עבירות דומות בעתיד, מששוכנעתי כי הוא ביצע עבירות כאמור במספר הזדמנויות, בגין חלקן הוא הורשע בדין ובגין חלקן האחר הדבר נחקר על ידי המשיבה. לא התעלמתי מכך כי ב"כ המבקש הפנה, בטיעון המשלים בכתב, למסמכים המחזקים את טענתו כי למבקש לא הייתה כל זיקה לשתי המשאיות האחרות השייכות לבעלים הקודם של המשאית נשוא הבקשה כאן - חב' אל שומר בע"מ, אך כאמור הדבר נחקר על ידי המשיבה ולא ניתן לקבוע ממצאים בשלב זה, אך אין להתעלם מכך כי גם ב"כ המשיבה, בטיעוניה בפניי, הצהירה כי לרשות החוקרת טרם נודע טיב הזיקה שקיים חשד כי קיימת בין המבקש לבין חברת אל שומר בע"מ, לעניין אירועי השלכת הפסולת בשתי הזדמנויות קודמות ובאירוע נשוא הבקשה כאן. סיכומי של עניין זה הוא, כי קיימות ראיות לכאורה המסבכות את המבקש בביצוע עבירות דומות בהזדמנויות קודמות, כשלושה חודשים לפני האירוע נשוא הבקשה כאן, אך המדובר בחקירה שטרם מוצתה, ולא ניתן לקבוע כי המדובר בממצאים סופיים, בעוד שכנגד ראיות לכאורה אלה קיימת גרסת המבקש להעדר זיקה בינו לבין האירועים נשוא שני תיקי החקירה האחרים, שגם היא נתמכת במסמכים שצירף בא כוחו בטיעון המשלים.

סוף דבר

נוכח החולשה בעוצמת הראיות לכאורה, מחד, וקיומה של מסוכנות כי המבקש יבצע בעתיד עבירות דומות, מאידך, מצאתי להורות להשיב לידי את המשאית נשוא הבקשה כאן, בתנאים מגבילים שפגיעתם בזכות הקניין של המבקש פחותה מזו שבתפיסת המשאית, מחד, ואשר יבטיחו את תכלית התפיסה, היינו, כי הרכב יוצג כראיה במשפט, אם יועמד המבקש לדין, וניתן יהא להורות על חילוטו, במידה והמבקש יורשע בדין ובית המשפט יעתר לכך, מאידך.

על כן, אני מורה למשיבה להשיב את הרכב לידי המבקש בתנאים הבאים:

א. נאסר על המבקש להעביר את הבעלות, החזקה או כל זכות אחרת במשאית לאחר, לתקופה של 6 חודשים מיום החזרתה לידי.

ב. משרד הרישוי לא יבצע כל שינוי בספריו לעניין הזכויות במשאית נשוא החלטה זו, לתקופה של 6 חודשים.

ג. המבקש ימציא ערובה כספית במזומן או ערבות בנקאית בסכום של 40,000 ₪.

ד. המבקש יחתום על ערבות עצמית בסכום של 50,000 ₪ וימציא עברות צד ג' בסכום זהה.

הרכב יוחזר למבקש לאחר שיופקדו הערבויות הנ"ל, אך לא לפני יום 15/11/15 שעה 12:00, זאת, על מנת ליתן בידה האפשרות להגיש ערר, במידה ותחליט לעשות כן, בטרם יוחזר הרכב למבקש.

המזכירות תמציא החלטה זו למשרד הרישוי.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים בפקס ובדואר רשום.

המזכירות תמציא את העתק שלושת תיקי החקירה לידי ב"כ המשיבה, ותציין בתיק בית המשפט את מועד החזרת התיקים הנ"ל לידי נציג המשיבה ואת פרטיו של נציג זה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ו, 04 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.